

Bir anda kendimi "yürüyüşçüler" arasında buldum... Daha sonra "protestocu" bile oldum. Herhalde televizyoncular gibi polis kameraları da, "fırsat bu fırsat" diyerek beni ve "Sağlıkçılar" görün-tilemiştir.

"Sağlıkçılar" olarak adlandırıldıkları ise psikiyatristler... Türkiye Psikiyatri Derneği tarafından düzenlenen 46. Ulusal Psikiyatri Kongresi'ne katılan hekimler...

İki gün önce sabah saatlerinde bir telefon aldım. "Gönderdiğimiz davetiyeyi aldınız mı?" diye sordu... "Şehir dışındaydım, farkında değilim elektronik postalarımıza da bakmadım" deyince, daveti yeniledi:

"Perşembe günü saat 12.00'de sizi Swiss Grand Efes'teki kongre ile ilgili toplantımıza bekliyoruz. Sonra da yürüyüş yapacağız!"

NE KONGRESİ?

"Ne kongresi?" diye sorunca da, "46. Ulusal Psikiyatri Kongresi" diyerek bazı açıklamalar yaptım, beynim o an bir başka koma ile meşgul olduğum için ve özellikle ismen beni davet edenler için, "O saatte ya ben ya da bir başka arkadaşım orada olacak" diyerek teşekkür ettim.

Ama daha önce; Lions'ların Kaya Prestige Otel'deki "Hizmet" sloganlı toplantılarına katıldığım için, biraz geç kaldım... Üstelik; önüme güzel bir kahvaltılı tabağı koydukları halde, "Fazla gelir" düşüncesiyle anımsamadım...

"Misafir umduğunu değil, bulunduğunu yer..." derler ya, ben de tatlı hayallerle benim hala "Büyük Efes Otel" dediğimiz Swiss'e koşar adım gittim. Kan ter içinde salona girildiğimde, oturma sırasına göre; Fahretin Kaya, Hayriye Elbi, Tuna Altın, Doğan Yeşilbursa, Mehmet Yumru, Ayşe Derim Başterzi, Halis Ulaş isimlerini güçlükte okuyabildim. Hatta sol baştan iki doktorun adını okuyamadım.

ANLADIĞIM KADARIYLA

Anladığım kadarıyla konuşmacılar, "Ruh Sağlığı Yasası'nın bir önce çıkmasını, Tam Gün Yasası'nın iyileştirmeden çok cezalandırıcı olduğunu, kamu yani devlet hastanelerinin ve sağlık kuruluşlarının ellerinin kollarının bağlandığını, özel hastanelerin ölcülerini açıldığını, onlara sahtekarı ortaya çıktığını, parasız sağlığın hayal olduğunu anlatırlar.

Bu arada "Ruh sağlığına öncelik" verilmesini öneren hekimler, "ücretsiz olması" gerektiğine de dikkat çektiler...

Bu konuya ben de sonuna kadar destekliyorum... Çünkü onlarca değil binlerce genimizin günümüz koşullarında ruhsal sağlık



Bir imza yeter!



bozdukları olduğunu ve bunun için milyonlarca lira harcadıklarını gayet net biliyorum. Örneklelerini de gösterebilirim.

BELKİ HATIRLARSINIZ

Belki hatırlarsınız; bir süre önce psikiyatrist Dr. Nalan Gencer Balım'ın, bir genç hastasının durumunu benimle paylaştığını ve bu gencin yaşama kazandırılması sağlanamaması için bazı istekleri olduğunu.

Konuştüğüm kişilerden biri sözünü tuttu, diğer iş adamları ise "foss" çıktı. Çünkü onlar, kendi şan ve şerefleri için, devleti soyarak, yani bizim vergilerimizi kendilerine aktarmak için ne düzmece projeler ürettiklerini bilmiyoruz mu?

Bu arada; "sorumsuz hekimlerin" laf olsun diye ön değerlendirmesiz reçete yazdıklarını, "danışmanlık merkezi" ya da "enstitü" veya benzer isimli "sahte" sağlık merkezlerinin kurulduğunu, insanların ve hastaların zaaflarından yararlandıklarını çeşitli örnekleriyle anlatılır.

Özetle, bu kliniklerin, özel hastanelerin

ya da benzeri yerlerin, bırakın hastayı, beni bile etkileyip kandırabileceklerini, aldatacaklarını, soyacaklarını söyleyebilirim.

YANLIŞ İLAÇ

Ve de bu hekimlerimizin belirtmelerine göre; hastalar aldatıldıklarını, yanlış ilaç verildiğini hissedip öğretiler bile adlıye koridorlarında yığın ve bezgin bir halde sürünmemek için şikayetçi oluyorlar.

Hekim dışında, urvanı ne olursa olsun, özellikle özel hastanelerin,

kannadın yürüyüşe gidiyoruz... Siz ayıküstü bile olsa bir iki lokma ile midenizin boş kalmamasını sağladınız, yani herkesten akıllı davrandınız" açıklamasını yaptıktan sonra, "Hangi şehirde" görev yaptığımı sordum: "Ege Üniversitesi!" dedi. Bu konuda da bir iki düşünceyi söyledim, o da "Koskocaman bir kurumun ve üniversitenin bir kişinin hatası yüzünden kötülenmemesi gerektiğini savundu. Ve de, "Bizler gelip geçiciz, ama Ege Üniversitesi Hastanesi gibi önemli merkezlerin milyonlarca kişiye hizmetini sürdürüleceğini dile getirdi.

ÖNEMLİ OLAN RUH SAĞLIĞI

Bu arada 11 Ekim 2010 Pazartesi'nin "Dünya Ruh Sağlığı Günü" olduğunu, "Ruh sağlığını koruma ve iyileştirme" adına Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Müdürlüğü Erel Salonu'nda Prof. Dr. Tunç Alkın'ın "Türkiye'de Ruh Sağlığı", Doç. Dr. Levent Mete'nin "Ruh Sağlığı ve mutluak", Prof. Dr. Hakan Coşkun'un "Sosyal Çevre, İlişkiler ve ruh Sağlığı", Prof. Dr. Ayşen Esen Danacı'nın "Psikiyatri Gözüyle Ruhsal Hastalıklar", Nülgün Durma'nın "Hasta ve Hasta Yakını gözüyle Ruhsal Hastalıklar", Uz. Dr. Ahmet Ayer'in "Manisa Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi Örneğini" anlatacaklarını öğrendim.

46. Ulusal Psikiyatri Kongresi 9 Ekim'e kadar 5 gün süren bir kongre. Şu ana kadar düzenlenen Psikiyatri kongrelerinin rekoru kırılarak 1.625 kişi kayıt yaptırdı. Dahası İzmir'de düzenlenen en büyük tıp kongresi oldu.

Kongrenin bu yılki teması: "Ruhsal Hastalığı Olanlarda Bedensel Sağlık, Bedensel Hastalığı Olanlarda Ruhsal Sağlık..."

MINİ MINİ VALİ

İstanbul'un "Mini mini Valimiz" dedikleri Ord. Prof. Dr. Fahrettin Kerim Gökay'a 1955 yılında meydana gelen bazı olaylardan sonra çeşitli satışmalar olmuş, söylentiler çıkarılmıştı. O da, "Sizin bir şey demeniz önemli değil, siz dua edin ben size bir şey söylemeyeceyim, ya da rapor vermeyeceyim!" demişti...

Yani halkın tabiriyle, "Deli derse haps yutarız..." Çünkü o zamanlar, ruh hastalarına herkes "deli!" gözüyle bakıyordu... Şimdi de pek farkı değil ya, neyse...

Hani, yürüyüş yapan hekimlerin fotoğraflarını çeken bazı özel meraklılar var ya, onlar da bir gün benim gibi bir "psikiyatri kliniğine" giderlerse, sakın yaptıklarını anlamasınlar... Yoksa bir imza akıllarını başlarına getirir!

özel polikliniklerin, psikiyatri boşluğuna doldurma, yer kapma, iyice yerleşme için özel çalışma yapıklarını beliren Türkiye Psikiyatri Derneği sözcükleri, sahtekarları saptayıp adli makamlara şikayetçi olduklarında, ya "tabela cezası" akıldıkları, ya da "Web Sitelerinin kapatıldığını" dile getirdiler. Ve de mahkemelerde sonuca hızla güvenli şekilde vanlamadığını, bunda da herhalde en büyük eksenin eleman yokluğundan olduğunu anlatılır.

HAYDI YÜRÜYÜŞE!

Gerçekten her bir cümlemin mançet olacağı açıklamalardan sonra, sözcük "Haydi yürüyüşe!" deyince aşağıda onlarca hekimle birlikte toplandık.

Bu arada görüşüm, itina ile hazırlanmış yiyeceklerle takıldı. Sadece bir bayan hekim gitti bir iki lokma atıştırdı. Ben de yanına yaklaşarak, "Sizi kutluyorum, içimizde en akıllı sizsiniz!" deyince gülmüseyip, "Neden?" diye sordu...

"Hepimiz aç bilaç, bu güzel nimetlere do-